

[Aksel Larsen.]

Tykke, og det er et meget stort Spørgsmaal, om det nogen Sinde vil blive kontrolleret. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at hvad Spørgsmaalet om uretmæssige Prisforhøjelser og Spørgsmaalet om ublu Avance angaar, da er det jo indlysende, at det er de store Folk paa Handelens og Produktionens Omraade, man skal have Opmærksomheden henvendt paa. Det er dem, som foretager Prisforhøjelserne. Det er de smaa-handlende, der maa lide under alle mulige Prisforhøjelser, som forringer deres Omsætning. Det er de smaa-handlende, der degraderes til Skatteopkrævere, og deres Avance er efterhaanden for de fleste Varers Vedkommende temmelig let at kontrollere, fordi de fastsættes af Fabrikanterne eller af Grossererne og ofte endda er ret ringe. Men hvad Storhandelen og Produktionen angaar, vil jeg rigtignok sætte et Spørgsmaalstegn ved den Paastand, det ærede Medlem Hr. Prieme udslyngede, at en Avance paa 6 pCt. skulde være almindelig, noget typisk. Det lød saa smukt, da det ærede Medlem kom med dette Eksempel: tænk, kun 6 pCt. i Avance; men det kunde vist trænge til Dokumentation, at dette skulde være noget typisk. I øvrigt mener jeg, at uanset den nuværende Kriseperiode burde Monopolindehavere, det vil sige de registreringspligtige Selskaber, altid og for alle Varers Vedkommende være forpligtede til at anmelde og dokumentere enhver Forhøjelse af Prisen.

Der staar i § 19, at uretmæssig Avance kan konfiskeres. Jeg ved ikke, om det hjælper at henstille til det Udvalg, der vil blive nedsat — men jeg vil i alt Fald for at have min Samvittighed fri gøre det —: at hvis denne Bestemmelse skal have nogen Betydning, skal dette „kan“ ændres til „skal“, saaledes at det bestemmes, at uretmæssige Gevinster skal altid konfiskeres, og jeg vilde endda finde det rimeligt, om man tillagde som Straf en Bøde paa f. Eks. 50 eller 100 pCt. af den uretmæssige Gevinsts Beløb.

Det er de Bemærkninger, som jeg med Henblik paa den Tid, der er leynet os til Gennemgang af denne Bunks Lovforslag, er i Stand til at fremsætte nu ved første Behandling. Uanset min Utilfredshed med Lovforslagets Affattelse og de Detailler i Lovforslaget, jeg har omtalt, er det altsaa, som sagt, mit Partis Mening, at dette Lovforslag dels har til Hensigt at bilde Befolkningen ind, at nu skal der ske noget, men at man dog ikke har til Hensigt at lade noget ske, og at det dels har til Hensigt, ganske

vist som Bihensigt, at befri Ministeren for det formelle Ansvar for Overholdelsen eller Ikke-Overholdelsen af Bekendtgørelsen af 9. April. Uanset om Lovforslaget er saa eksemplarisk affattet som vel muligt, kunde man efter det, som er sket i de sidste tre Fjerdingaar, ikke have den ringeste Tillid til, at hverken den gamle eller den nye Regering, vi har faaet, vilde forsøge at administrere en Lovgivning som denne i Befolkningens Interesse, og dette maa naturligvis ogsaa bestemme vor Stilling til Lovforslaget.

Valdemar Sørensen: Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger om § 8 i Lovforslaget, der jo nu i Stedet for Oktoberbekendtgørelsens § 7 skal være en Slags gældende Grundlov for Prisansættelsen. Denne § 8 opererer ganske ligesom Oktoberbekendtgørelsen med Begrebet Nettoavance. Der staar i den:

„Ingen Varepris maa ansættes højere, end hvad der for vedkommende Vare svarer til virkelig medgaaede, nødvendige Udgifter til Varens Indkøb eller Fremstilling samt Forhandling og Transport med Tillæg af en rimelig Nettoavance.“

Se, i alle de Kredse af Produktion og Omsætning, hvor man er inde paa, hvad jeg vel kan kalde den handelsvidenskabelige Kalkulation, der vil en Bestemmelse som denne naturligvis kunne haandhæves. Hvor man i sin Kalkulation har bestemte Rubriker og Opgørelse for Generalomkostninger og mange andre Slags Omkostninger, inden man kommer til den handelsmæssige Avance, der vil man i sin Kalkulationsopstilling kunne dokumentere sine Priser i Henhold til denne Bestemmelse. Men der findes jo her i Landet i Tusindvis af Detailforretninger, som er helt ude af Stand til at arbejde efter denne Bestemmelse, saaledes som den er formuleret her. I alle de almindelige Detailforretninger med et Utal af Varer kommer man ikke igennem ved videnskabelig Kalkulation, der deler Omkostninger af alle mulige Slags og saa lægger en Handelsnettoavance paa. Nej, man lægger en Bruttoavance paa sine Varer, og denne Bruttoavance skal dække samtlige Omkostninger til Husleje og hvad ellers løber paa af Omkostninger i Forretningen plus en rimelig Avance til Købmanden selv. Der er jo ingen af os, der er i den mindste Tvivl om, at saadan gaar det til. Saadan gaar det til i Snese af Tusinder, i de allerallerfleste af Danmarks Detailforretninger.

Jeg fremhæver dette Synspunkt, fordi dette Spørgsmaal allerede har været brændende under den gældende Bekendtgørelse,